

BODI YA GILLETTE

(ilivyoona na wale wanaoongozwa)

“Kliniki huwatibu wagonjwa. Jamii inayojali huwategemeza watu.”

I. Wakurugenzi na Bodi

Vituo havizaliwi kwa zege.

Huzaliwa kwa maamuzi.

Kila jengo linaweza kuinuliwa kwa vifaa vilevile, lakini kinacholitofautisha ni maono ya wale wanaoliongoza.

Nyuma ya kila taasisi kuna watu wenye historia tofauti, uzoefu tofauti, ujuzi tofauti. Watu waliokubali kushiriki jukumu la pamoja, huku wakiwa na mawazo tofauti kuhusu jinsi ya kuyafikia malengo yaleyale.

Wakurugenzi mara nyingi hufika kwa njia tofauti.

Baadhi hupanda kutoka ndani ya kituo.

Wengine huja na uzoefu wa kikazi walioupata kwingineko.

Kila mmoja huleta maarifa, imani, na namna tofauti za kulitafsiri jukumu lake.

Na kama inavyotokea popote palipo na uwajibikaji na mamlaka ya kuamua, maono hayalingani kila mara.

Kila mmoja huamini kwamba ameshika sehemu ya suluhisho.

Kila mmoja huusoma uhalisia kupitia yale aliyoyaishi.

Lakini mwishowe si maoni yanayoleta tofauti.

Ni matokeo.

Na matokeo hutazamwa kila siku na wale ambao, kuliko mtu yeyote, huziishi athari za maamuzi yaliyofanywa: wagonjwa na familia zao.

Ndiyo maana kituo cha afya hufanana na okestra kuliko ngazi za madaraka.

Kuna wakurugenzi.

Kuna wasimamizi.

Kuna taratibu.

Lakini matokeo ya mwisho hutegemea upatanifu kati ya watu wote wanaoshiriki katika safari.

Wanaoongoza huandika nota.

Wanaofanya kazi kila siku huzigeuza kuwa muziki.

Na mara nyingi ni katika ubora wa ushirikiano huu ndipo thamani halisi ya uongozi hupimwa.

Kwa sababu kuamuru ni wadhifa.

Kuongoza ni wajibu.

Na katika taasisi zilizojitolea kwa utunzaji, umbali kati ya hayo mawili unaweza kuleta tofauti kubwa.

Maono hubaki kuwa haki ya pekee ya Bodi na washauri wake, na hutegemea sana utamaduni wao na njia iliyowafikisha hapo.

Si kila anayeketi kwenye bodi alifika kwa kujiandaa kwa nafasi hiyo. Wakati mwingine ni uwezo wa kifedha unaofungua mlango — urithi, utajiri wa ghafla, mafanikio yaliyopatikana katika uwanja tofauti kabisa — bila uwezo huo kuendana na utamaduni wa kujali. Na pesa, peke yake, haimfundishi mtu yeyote kuongoza kituo cha afya.

Ni utamaduni wa kitaasisi unaowashangaza wanaoingia.

Namkumbuka mshauri mmoja ambaye, ingawa hakuwa na ujuzi wowote wa kitabibu, alijishughulisha hasa, akiwa kwenye korido, na kuhakikisha kwamba wafanyakazi hawaegeshi magari kwenye nafasi zilizotengwa kwa ajili ya wagonjwa. Jambo dogo, na hata hivyo lenye kufichua mengi: lilisema mengi kuhusu kile ambacho, kwa mtu yule, kilikuwa kipaumbele halisi.

Ingetosha kutazama mbali zaidi — kuwekeza ili kuzalisha faida, badala ya kulinda tu kile mtu alichio nacho tayari. Hapa ndipo inapoamuliwa tofauti kati ya wale wanaomiliki kituo na wale wanaojua kukiongoza.

Kila mahali pana tabia yake. Na tabia hiyo huzaliwa na watu wanaopaongoza.

II. Hitimisho

Vituo hujengwa kwa uwekezaji.

Imani hujengwa kwa watu.

Uongozi haupimwi kwa cheo ambacho mtu anakishika, bali kwa uwezo wa kuutumikisha ujuzi tofauti kwa ajili ya lengo la pamoja.

Kwa sababu mwishowe, nyuma ya kila taasisi inayofanya kazi vizuri, kamwe hakuna mtu mmoja tu.

Daima kuna timu.

III. Ukurasa wa Mwandishi

Kazi hii haikuagizwa.

Haikuuzwa.

Haikufanywa kwa madhumuni ya kibiashara.

Iliandikwa ili kushuhudia thamani ya utengamao, ya utu wa binadamu, na ya uhusiano kati ya watu.

Ada pekee inayoombwa ni dola moja ya ishara — si kama malipo ya kazi hii, bali kama ushuhuda wa dhamira ya pamoja kwa utamaduni wa kujali, matumaini na uwajibikaji.

Ferdinando